

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 945/2012 z dnia 15 października 2012 r., w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżących;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. w zakresie, w jakim dotyczący ona skarżących;
- stwierdzenie, że rozporządzenie Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. nie ma do nich zastosowania;
- stwierdzenie, że decyzja 2012/635/WPZiB nie ma do nich zastosowania;
- obciążenie Rady kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy braku uzasadnienia i naruszenia art. 296 TFUE, ponieważ rozporządzenie wykonawcze, dokonujące wpisania nazw skarżących do wykazu osób i podmiotów objętych sankcjami, nie wskazuje wyraźnie podstawy prawnej, na której zostało przyjęte.
- 2) Zarzut drugi dotyczy braku podstawy prawnej, ponieważ podstawą prawną przyjęcia rozporządzenia wykonawczego nr 945/2012 ⁽¹⁾ jest rozporządzenie nr 267/2012 ⁽²⁾, które należy uznać za niemające zastosowania do skarżących, ponieważ, po pierwsze, zostało ono przyjęte z naruszeniem art. 296 TFUE i art. 215 TFUE i, po drugie, jego art. 23 ust. 2 lit. d), stanowiący podstawę prawną dla wpisu skarżących do wykazu stanowiącego załącznik IX do rozporządzenia nr 267/2012, narusza traktaty i Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej.
- 3) Zarzuty trzeci, czwarty, piąty i szósty, powołane w uzasadnieniu twierdzenia co do nieważności wpisu skarżących do wykazu stanowiącego załącznik IX do rozporządzenia nr 267/2012 i załącznik do decyzji 2012/635/WPZiB ⁽³⁾, dotyczą i) naruszenia prawa, ii) błędu w ustaleniach okoliczności faktycznych, iii) faktu, że wpis ten narusza prawo do obrony, prawo do rzetelnej administracji i skutecznej ochrony sądowej oraz iv) faktu, że wpis ten jest niezgodny z zasadą proporcjonalności.
- 4) Zarzut siódmy dotyczy braku zastosowania do skarżących art. 1 pkt 8) decyzji 2012/635/WPZiB, który stanowi podstawę prawną dla wpisania ich do wykazu osób i

podmiotów objętych środkami ograniczającymi, ponieważ przepis ten jest niezgodny z traktatami, Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej i zasadą proporcjonalności.

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 945/2012 z dnia 15 października 2012 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 282, s. 16)
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1)
- ⁽³⁾ Decyzja Rady 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r., zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 282, s. 58)

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2012 r. — NIOC przeciwko Radzie

(Sprawa T-578/12)

(2013/C 79/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: National Iran Oil Co. (NIOC) (Teheran, Iran)
(przedstawiciel: adwokat J.-M. Thouvenin)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 945/2012 z dnia 15 października 2012 r., w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżących;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. w zakresie, w jakim dotyczący ona skarżących;
- stwierdzenie, że rozporządzenie Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. nie ma do niej zastosowania;
- stwierdzenie, że decyzja 2012/635/WPZiB nie ma do niej zastosowania;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów zasadniczo identycznych z zarzutami podniesionymi w sprawie T-577/12 NIOC i in. przeciwko Radzie, względnie do nich podobnych.